

Johann Quistorp

Programma Rectoris Academici Johannis Quistorpii, D. Theolog. ... Quo, ad eundum Exequias Beate Mortuo Dn. Henrico Schützen/ Hereditario in Großen Stove/ Literatos & literatorum fauto- omnes invitat : [P.P. Rostochii, sub Sigillo Academiae, d. VII. Febr. Anno 1560.]

Rostochi[i]: Kilius, [1660]

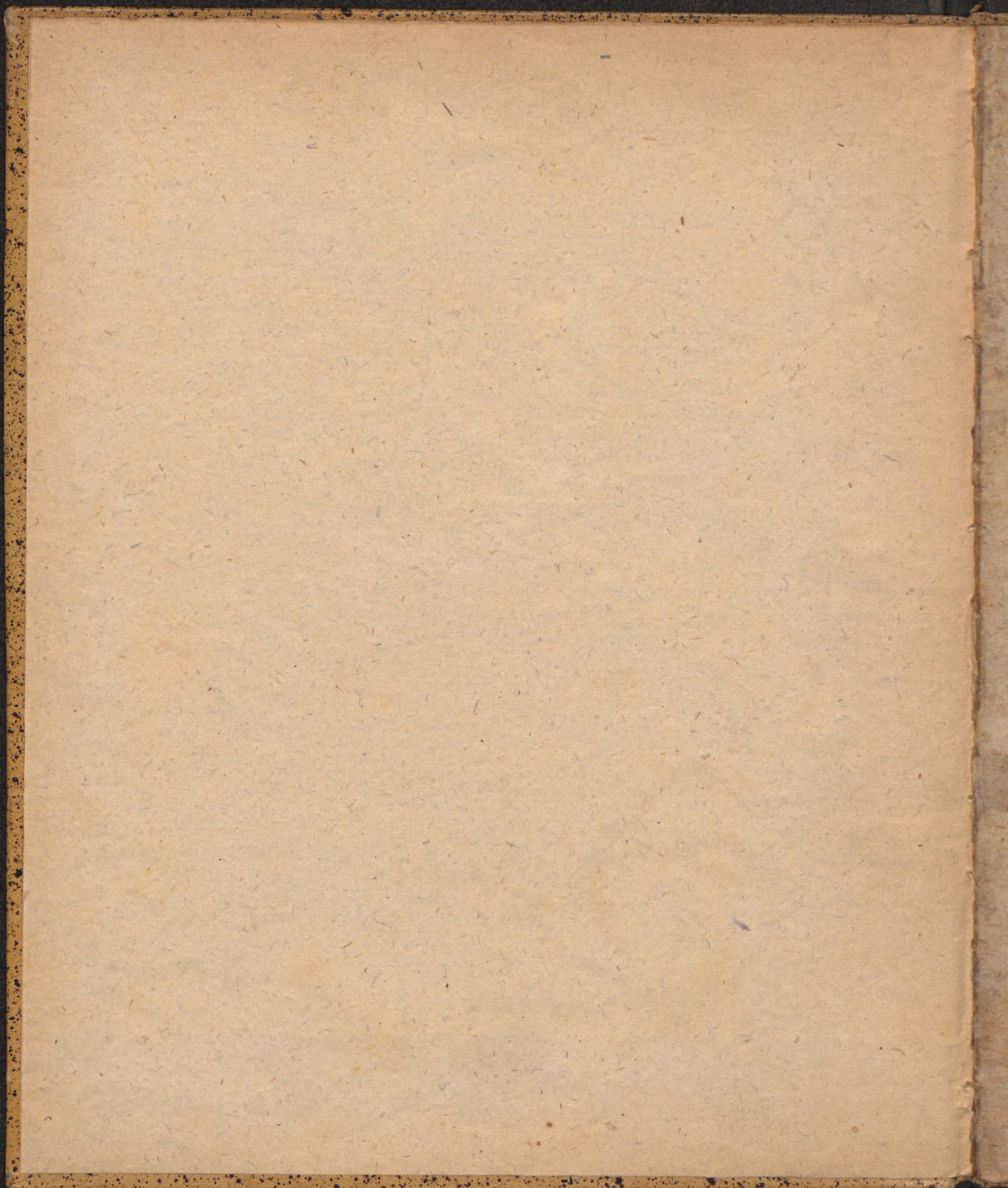
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774782609>

Druck Freier Zugang

Qvistorp, J.,
in
H. Schütze.
Rostock, (1660?).

23.

PROGRAMMA
RECTORIS ACADEMICI
JOHANNIS QVISTORPII
D. ΘΕΟΛΟΓ. Past. J. & Prof. P.

Quo,
ad eundem

EXEQVIAS
BEATÆ MORTUO

DN. HENRICO

Schützen/

Hereditario in Großen Stube/

Literatos & literatorum fauto-
mnes, invitat.

ROSTOCK,

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

1660

RECTOR
JOHANNES QVISTORPIUS.

SI Viro, dum vixit, honestissimo integerrimoq[ue],
HENRICO Schützen / cui hanc scribēdi hodiē
operam impendimus, vocis edendā copia, ut
negata est, ita nunc defuncto redderetur, haud du-
biē usurparet non illa querula hieromartyris verba,
Domine in quæ nos reservasti tempora, sed ista, cum
iudicio latæ & græ prædicationis conjuncta, *Do-
mine quibus me temporibus eripuisti*. Et si enim quod
veteris illis fuit longē verissimum, id hisce nostris
non verū esse non possit, quibus non solum com-
munes nostri generis miseræ, sed & gentium ac civi-
tatum peculiæres ac propriæ, *velut agmine facto, quæ
datâ porta ruunt, ac terras turbine perflant*, tamen haud
minus rectē, imò fortē multò rectius DE O LIBERA-
TORI gratias agunt, qui illis defuncti subducuntur,
quàm qui periculis expositi ac relictī, tanquam
sub acie novacula, & suam vicem miserantur
& miseriam communem deplorant. Licet enim
illos nihil forsan aliud consolari possit, præter
spem levamenti & mutationis (nunquam enim tam
perdi-

perditè agantur res humanæ, quin aliqua spes restet
 quæ μένη ἐν ἀρρήτοις δομοῖσι ἐνδόν ἔμμενε, πῖθ' ὑπὸ χεῖλεσιν αὐτῆς
 (ἐξέπη) adeò ut iustissimam dolendi ac mærendi
 causam habere videantur; apud hos tamen mise-
 riis istis defunctos, ne quidem recidivæ ullius metus
 est, qui solidam eorum felicitatem vel minimum in
 fuscare aut interpellare queat. Quid igitur est, cur
 se defunctus noster, & nos ipsum *æternitatis candida-*
tum, [ut eos, qui hinc in cœlestem civitatem trans-
 feruntur, elegit, ut appellat Latinorum Patrum anti-
 quissimus Tertullianus] beatum non prædicemus,
 qui & feliciter, ut communis hominum fert ratio,
 suos in hac vitâ annos transegit, & ut Christiano-
 rum ac verè piorum est hominum, fide verâ instru-
 ctus, spe certâ fultus, patientiâ non morosâ muni-
 tus, piè, fideliter, feliciter ex hac in æternam melio-
 remque vitam commigravit. Quod ut eò clariùs
 liqueat, seriem rei primis tantum lineis persequemur.
 Auspicatus itaque est humanam hanc vitam
 currentis seculi anno decimo quinto, V. August.
 Patre quidem Viro Amplissimo DN. JOACHIMO
 Schügen/ Urbis hujus Consule quondam gravissi-
 mo & benemerentissimo; Matre verò ELISABE-
 THA Gerdes/ ornatissimâ fœminâ, Avum Pater-
 num habuit DN. NICOLAUM Schügen/ Gistro-
 viensem Senatorem; Aviam paternam ANNAM
 Steißlow/ ex nobilissimâ prosapiâ der Steißlowen/
 oriun-

oriundam. Avus maternus fuit DN. JOACHIMUS
Gerdes, primarius urbis hujus civis. Avia materna
CATHARINA Krügers/ MATTHÆI Krügers/
eximii apud Vismarienses civis, filia. Proavus Pa-
ternus DN. JOACHIMUS Schüße/ Cellisfimi
Mecklenburgensium Principis, DN. HINRICI,
gloriosæ memoriæ, Præfecto in Gustraw/ Stargard
& Schwan/ uti & Senator Gustraviensis. Proavia
Paterna MARGARITA Winkelmans/ DN.
CHRISTOPHORI Klevenowen/ Consulis apud
Gustravienses Clarissimi, relicta Vidua. Atavus
Paternus DN. HINRICUS Gerdes/ Reipublicæ
hujus Consul quondam Eminentissimus. Atavia
materna ELISABETHA Schmiedes/ DN. BRAN-
DANI Schmiedes/ Vismariensium olim Consulis
præclare meriti, filia. Quantum itaque intelli-
gere datur, generoso satis & præclaro sanguine natus
est NOSTER; sed parum juvisset ea ipsa, utcumq; exi-
mia, natiuitas, ni altera longè nobilior divinioreque
accessisset, quâ per aquam & spiritum regeneritus,
membrumque adeò CHRISTI ejusque Ecclesiæ
factus est. Dein generis splendorem promovit quo-
que mirificèq; auxit elegantior educatio & morum
decor, quo usque adeò sese unicuique probavit, uti
omnium facile gratiam atq; favorem sive iniret sive
mereretur. In literis sub DN. M. HINRICO VUL-
PIO & DN. M. E. WALDO RIBIO, Scholæ hujus op-
pidanæ

pidana Rectoribus quondam fidelissimis, usq;
eò profecit, ut non incommodè latinè loque-
retur, & altiorum præterea etiam disciplinarum
præcepta calleret. Cæterum à Musis abstrahi
sele tandem haud difficulter passus est, ut qui
credere, si non æquè magnam, saltem non mul-
tò minorem voluptatem se reperturum in ædi-
ficando rure, cum præcipuè in eam rem commo-
dissima offerretur occasio. Enimverò relinque-
rant parentes prædium sic satis eximium, grossen
Stove/ non præcul ab urbe situm, cui colendo
maximo cum prolubio animum adjecit, fratri-
bus & sororibus usque adeò non dissentien-
tibus, uti pedibus potius in ejus irent sententi-
am. Sed ista vitæ conditio conjugem requirebat,
ut cui præcipua rerum domesticarum cura im-
poneretur. Eam igitur faustissimo omine sibi
legit summarum virtutum Virginem CATHA-
RINAM Cölers/ Amplissimi quondam & Con-
sulcrissimi DN. CONRADI CÖLERI, J. U. D.
& Illustrissimorum Saxonico-Lawenburgensi-
um Principum Consilarii gravissimi, filiam, quæ
cum anno 1643. die 23. Octobris nuptias hîc cele-
bravit, & durante matrimonio genuit sic satis
numerosam prolem, utpote ILSABEN, MA-
RIAM, JOACHIMUM, CONRADUM, AN-
NAM-CATHARINAM, NICOLAUM (jam
defun-

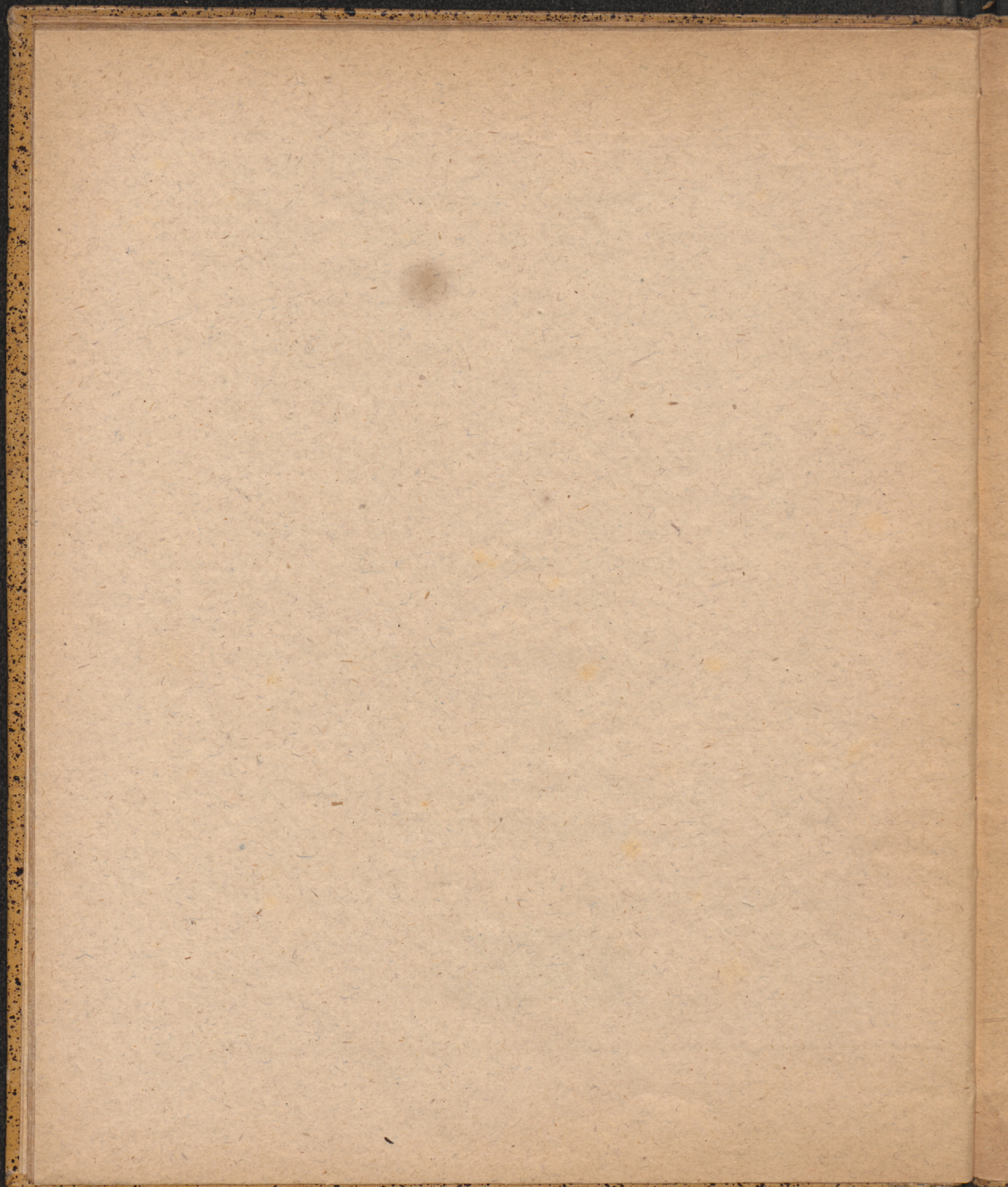
defunctum) SOPHIAM-ELISABETHAM,
MAGDALENAM, EMERENTIAM. Duravit
torus annos non omnino nullos; plures autem
duraturum quisq; ferè existimârat: adeò vegetâ
tate firmoq; satis robore uterq; videbatur con-
jux. Sed aliam hic sibi sententiam formavit, co-
gitationum humanarum mors frequens distur-
batrix, ut quæ paucos ante dies maritum lecto af-
fixit, neq; passa est, ut inde elaberetur. Initium
morbi fuerunt exquisitissimi capitis dolores, qui
eò excreverunt usq;, ut in ardentem febrim de-
generarent. Ipse igitur facilè subolfaciens, qua-
lem illa res exitum sortitura esset, omnia sua
sic disposuit, ut, si fors nulla vivendi spes superes-
set, sanctè feliciterq; moreretur. Quâ beatâ di-
scedendi præparatione eò uti promptior poterat,
quò studuerat impensius semper, ut vitam ageret
ab omni scelere flagitioq; alienam. Princeps a, ei
cura fuit, ut cum CHRISTO conciliaretur; in
quem finem accersivit Reverendum & Præstan-
tissimum Virum Dn. NICOLAUM NEMTZO-
VIUM, Bistoviensium Pastorem vigilantissimū,
ejusque, tanquam animæ curatoris, ministerio à
peccatis absolutus, & sanctissimo Dominico epu-
lo pastus est. Inde nihil aliud egit, quam ut ar-
dentissimas inter preces & devota suspiria ulti-
mam exspectaret horam, quæ ipsa 27. lapsi Men-
sis Ja-

sis Januarii circa mediam nonam vespertinam,
optimo Viro Spiritum interclusit. Quod fatum
non solum uxor & liberi, verum etiam frater, Vir
Amplissimus & Excellentissimus DN. NICO-
LAUS Schütz, J. U. D. & Collega quondam
noster jucundissimus, nunc Reverendi Capituli
Lubecensis Syndicus & Consiliarius Clarissimus,
acerbissime lugent ac deplorant. Deus moeren-
tibus solamini sit auxilioq;. Nostratum partium
fuerit, CLIVES ACADEMICI, defuncto frequenter
ire exequias; quod & ut prolixè faciatis, cum
Viri virtus & quâ natus est celeberrima familia,
monere vos possunt, tum nos verò etiam
studiosè id abs vobis serioque
contendimus.

P. P. Rostochii, sub Sigillo ACADEMIÆ,
d. VII. Febr. Anno 1560.

Convenietur hora dimidiâ primâ in Æde
Divæ Mariæ Sacrà,

oriundam. Avus maternus fuit DN.
 Gerdes, primarius urbis hujus civis,
 CATHARINA Krügers/ MATTHIAS
 eximii apud Vismarienses civis, filia.
 ternus DN, JOACHIMUS Schmedes
 Mecklenburgensium Principis, DN
 gloriosæ memoriæ, Præfecto in Gustro
 & Schwart/ uti & Senator Gustroviensis
 Paterna MARGARITA Winckler
 CHRISTOPHORI Klevenowen/
 Gustrovienses Clarissimi, relicta Vi
 Paternus DN, HINRICUS Gerdes
 hujus Consul quondam Eminentissimus
 materna ELISABETHA Schmedes/
 DANI Schmedes/ Vismariensium
 præclare meriti, filia. Quantum ita
 re datur, generoso satis & præclaro
 est NOSTER; sed parum juvillet ea ipsi
 mia, natiuitas, ni altera longè nobilior
 accessisset, quâ per aquam & spiritum
 membrumque adeo CHRISTI ejus
 factus est. Dein generis splendorem
 que mirificèq; auxit elegantior educ
 decor, quo usque adeo sese unicuique
 omnium facile gratiam atq; favorem
 mereretur. In literis sub DN. M. HIN
 PIO & DN. M. EWALDO RIBIO, Sc

